

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: Udrag fra En polsk Familie

Citation: Hauch, Carsten: "En polsk Familie: 1-2. - 1926", i Hauch, Carsten: *En polsk Familie: 1-2. - 1926*, udg. af POUL SCHJÆRFF, 1926-29, s. 136. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hauch01val-shoot-idm140529613684624/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: En polsk Familie: 1-2. - 1926

andet, end beundre den Beredvillighed, hvormed den, der bår Lidet, ofte deler sin Fattigdom med den, der endnu har Mindre.

Paa Hiemveien kom Adalbert ind paa en indsluttet Plads i Skoven. Her overraskedes han ved Synet af flere unge Mænd, der vare bevæbnede med Landser. En ældre Tiener, der før havde været Soldat, øvede dem i at bruge Vaaben. Da Adalbert kom, standsede Vaabenøvelserne, hvorpaa Tienenen traadte ham venlig i Møde, og spurgte, om han ikke vilde besøge Carruselpladsen, thi der var Obersten med det øvrige Selskab. Da han bejaede dette, gik Tienenen med ham, og førte ham til en Plads udenfor Haven, hvor en stor Gyng dreiede sig i en Kreds, og satte flere meget vel forarbejdede og opsadlede Træheste i Bevægelse. Alexandra, der let blev svimmel, deeltog ikke i Legen, derimod havde Czernim, Casimir, Leontine og Emilie taget Plads, hver paa sin Hest, og søgte nu, medens Hestene dreiede sig, med lette Spyd at gribe de Ringe, der vare ophængte paa Siderne af Gyngen. Emilie var ikke heldig i denne Leeg, og blev snart kied deraf, hvorfor hun, saasnart Gyngen standsede, sprang ned, og overlod Adalbert sin Plads. Denne var imidlertid ikke heldigere, end hun, hvorimod Casimir og Czernim med temmelig Sikkerhed greb flere Ringe; allerbehændigst var dog Leontine, thi medens hun hævede sig i Stigbøilen og holdt sig fast med den ene Haand, greb hun, uden synderlig Anstrengelse, en af Ringene næsten hver Gang, hun red dem forbi; kun en eneste Gang, da Alexandra kom hende saa nær, at hun blev angstølig for hendes Sikkerhed, forfejlede hun sit Maal.

»Det kalder jeg en polsk Pige,« sagde Czernim, da Legen var endt, »havde vore Mænd saa sikker en Haand, da skulde vi give vore Fiender nok at bestille.« — »Ak, det er jo kun en Leeg,« sagde Leontine. — »Det Land er uindtageligt,« svarede Czernim, »hvis